

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVI Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Owczarewicz
Protokolant:	sekr.sądowy Dariusz Rogowski

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy ze skargi (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w K.

o uchylenie wyroku sądu polubownego

I. oddala skargę;

II. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w K. kwotę 1217 zł. (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

XXVI GC 978/12

UZASADNIENIE

Skargą z dnia 14 grudnia 2012 r. (...) S.A. zaskarżyła w całości wyrok z dnia 16 sierpnia 2012 r. wydany przez Zespół (...) Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w W.. Skarżonemu wyrokowi zarzuciła nie zachowanie podstawowych zasad postępowania przed tym sądem i wniosła o uchylenie w całości wyroku oraz zasądzenie od (...) S.A. kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podała, że w dniu 1 marca 2012 r. przed ww. sąd polubowny wniosła przeciwko (...) S.A. pozew, w którym domagała się zasądzenia kwoty 160 563,98 zł, tj. kwoty 159 186, 38 zł tytułem kary umownej wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 lutego 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 1 377,60 zł z tytułu faktury VAT nr (...) z dnia 10 stycznia 2012 r. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty.

Zespół Orzekający Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w W. powództwo w całości oddali. Zdaniem skarżącej w postępowaniu przed sądem polubownym doszło do naruszenia podstawowych zasad postępowania, obowiązujących przed tym sądem i wynikających z regulaminu, tj. reguły da mihi factum dobo tibi ius (podaj fakty - otrzymasz ochronę prawną), która wynika z § 29 ust. 2 Regulaminu, określającego wymagania pozwu. Postanowienie to nie wymienia wśród jego warunków przytoczenia podstawy prawnej żądania określonego w pozwie.

Skarżąca podniosła również, że w przytaczanej przez nią podstawie faktycznej mieściły się również okoliczności odpowiadające hipotezie normy określonej w art. 471 k.c.

Zespół Orzekający Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w W. naruszył również podstawową zasadę określoną w 7 ust. 3 Regulaminu, tj. zasadę wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, która jest tożsama ze znaczeniem nadanym przez doktrynę i orzecznictwo na podstawie art. 233 k.p.c. Sąd polubowny nie wniknął w całokształt okoliczności sprawy, gdyż ograniczył się do zbadania ważności zastrzeżenia kary umownej w umowie łączącej skarżącą z (...) S.A., w konsekwencji czego oddalił powództwo.

W odpowiedzi na skargę (...) S.A. wniosła o oddalenie skargi w całości. W jej ocenie samo sformułowanie zarzutów, jak i ich uzasadnienie wskazują, że skarga powoda zmierza do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej orzeczeniem sądu polubownego przez sąd powszechny. W obu zarzutach skarżąca kwestionuje bowiem ocenę materiału dowodowego oraz zastosowane prawo materialne, a zatem skarga, jako nieoparta na art. 1206 § 1 pkt 4 winna zostać oddalona.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. łączyła z (...) sp. z o.o. umowa najmu lokalu z dnia 28 października 2009 r. (dowód: kopia umowy najmu k. 18 załączonych akt sądu polubownego). W umowie tej strony zawarły klauzulę rozwiązującą (art. 15.1 ww. umowy) określając okoliczności, zaistnienie których uprawniało skarżącą do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym. Z kolei zgodnie z zapisami art. 15.6 umowy w sytuacjach opisanych w art. 15.1. skarżąca miała prawo do otrzymania odszkodowania w wysokości 50 % czynszu. Spory mogące wyniknąć na tle umowy strony poddały pod rozstrzygnięcie Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w W..

W dniu 1 lipca 2010 r., w związku z przekształceniem (...) sp. z o.o. w spółkę akcyjną strony podpisały stosowny aneks do umowy, (okoliczność bezsporna - k. 42 akt sprawy sądu polubownego).

Pismem z dnia 28 grudnia 2011 r. skarżąca rozwiązała umowę najmu z (...) .pl S.A. z przyczyn leżących po stronie najemcy i wezwała do zapłaty kwoty 251 519,71 zł. (okoliczność bezsporna).

W dniu 17 stycznia 2012 r. skarżąca wystawiła notę księgową nr (...), którą obciążyla (...) .pl S.A. kwotą 174 370,31 zł tytułem połowy opłaty czynszowej - zgodnie z art. 15.6 umowy najmu z dnia 28 października 2009 r. Nota ta została następnie skorygowana przez skarżącą do kwoty 159 186,38 zł. (okoliczność bezsporna).

Strony w dniu 16 stycznia 2012 r. spisały protokół zdawczo-odbiorczy przedmiotu najmu W dniu 10 stycznia 2012 r. skarżąca wystawiła (...) .pl S.A. fakturę VAT nr (...) z tytułu badań konserwacyjnych oraz poniesionych kosztów dozoru technicznego (okoliczność bezsporna).

W dniu 1 marca 2012 r. skarżąca wystąpiła do Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Odwoławczej w W. z powództwem o zapłatę kary umownej w kwocie 159.186,38 zł. oraz kwoty 1.377,60 zł. tytułem zwrotu kosztów przeglądów suwnicy. Wyrokiem z dnia 16 sierpnia 2012 r. Sąd Arbitrażowy oddalił powództwo w całości i zasądził od skarżącej na rzecz (...) S.A. kwotę 3600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazał, że zastrzeżenia kary umownej w umowie jest nieważne, gdyż została ona przewidziana za niewykonanie zobowiązania pieniężnego. Nadto sąd polubowny stwierdził, że strona powodowa nie wykazała wydatków z tytułu przywrócenia suwnicy do eksploatacji.

Powyższy stan faktyczny był pomiędzy stronami niesporny (art. 229 kpc).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Skarga o uchylenie wyroku sądu polubownego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 1206 § 1pkt 3 k.p.c. strona może w drodze skargi żądać uchylenia wyroku sądu polubownego, jeżeli nie zachowano wymagań co do składu sądu polubownego lub podstawowych zasad postępowania przed tym sądem, wynikających z ustawy lub określonych przez strony.

W zakresie powołanej przez skarżącą podstawy skargi - naruszenia podstawowych zasad postępowania, obowiązujących przed tym sądem i wynikających z regulaminu, tj. reguły da mihi factum dobo tibi ius, która wynika z § 29 ust. 2 Regulaminu, oraz zasady określonej w § 7 ust. 3 Regulaminu, tj. zasady wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego należy wskazać co następuje.

W przedmiotowej sprawie skarżąca w pozwie wniesionym do sądu polubownego domagała się zryczałtowanej kwoty tytułem odszkodowania i w tym zakresie należy ocenić żądanie skarżącej. Żądanie zryczałtowanej kwoty (art. 483 k.c.) wbrew twierdzeniu skarżącej, wyznacza nie tylko postawę prawną ale również faktyczną powództwa. Swoje roszczenie skarżący wywodził z umownie uzgodnionej przez strony zryczałtowanej kwoty, którą winien zapłacić pozwany – przeciwnik skargi. Z tych względów orzekania o odszkodowaniu na podstawie art. 471 k.c. stanowiłoby wyjście ponad podstawę faktyczną niż podana przez powoda, gdyż byłoby to dokonaniem niedopuszczalnej zmiany powództwa i orzeczeniem ponad żądanie (zob. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 29 października 1993 r., I CRN 156/93, z dnia 18 marca 2005 r. II CK 556/04, OSNC 2006, nr 2, poz. 38, z dnia 11 grudnia 2008, II CSK 364/08 oraz z dnia 3 czerwca 2009 r., IV CSK 61/09)

Wobec braku naruszenia zasady da mihi factum dobo tibi ius bezprzedmiotowe w konsekwencji są zarzuty naruszenia §. 7 ust. 3 regulaminu, tj. zasady niewszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, którą skarżąca podnosiła w kontekście nieorzekania o odszkodowaniu. Pokreślić za Sądem Najwyższym należy, że „postępowanie przed sądem państwowym nie ma jednak charakteru kontrolnego, właściwego dla sądu powszechnego drugiej instancji i jest ograniczone do wyraźnie wskazanych przepisami przesłanek, stanowiących dopuszczalne podstawy prawne skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego (art. 1206 § 1 i 2 k.p.c.). Z treści przepisów wynika, że skarga nie ma służyć podważeniu przebiegu i wyników postępowania przed sądem polubownym, a uniemożliwić utrzymanie w mocy tylko takiego wyroku sądu polubownego, który uchybia elementarnym wymaganiom formalnym rozpoznawania sporów” (porównaj wyrok Sądu Najwyższego z 15 marca 2012 r., sygn. akt I CSK 286/11)

Skarżąca nie podniosła żadnych zarzutów w zakresie oddalenia roszczenia o zapłatę kwoty 1.377,60 zł., tym samym skarga również w tej części nie mogła być uwzględniona.

Sąd nie znalazł również podstaw do uchylenia wyroku sądu polubownego na podstawie art. 1206 § 2 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe skarga, a contrario art. 1206 k.p.c, podlega oddaleniu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. i art. 1207 §2 k.p.c. obciążając nimi w całości skarżącą. Jednocześnie, na podstawie § 11 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu sąd obciążył skarżącą kwotą w wysokości 1200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.